

לזכרה של מרים (מייקה) פלג ז"ל

חלפה ביעף שנה מאז עצמה עיניה לעולמים, חברתנו היקרה מייקה. עם מותה לא נעצמו רק עיניים יוקדות, מאירות שהיה בהן ביטוי של חמימות, נדס גם הלב החם של ידידה. הסתלקה רעייה, אם וסבתא נאמנה, מסורה ואהבת לבנים ולנכדים. קראנוה בשם חיבה "מייקה". הכרותנו וידידותנו איתה ועם משפחתה החלה לפני עשרות רבות של שנים, בהגיענו יחד, כמשפחות הראשונות שהתיישבו בקרית-חיים. היינו כחלוצים העוברים לפני המחנה. בשרשרת ארוכה של פגישות עם מרים, באותם הימים, היא התגלתה לפנינו כאדם המוכן תמיד לעזור לזולת. היא היתה איש שיחת-רעים שמצאה תמיד נתיבות ללב האדם. היה בסגנון חייה הרבה הגיון. בשיחה איתה היה קולה מתרונן ונרגש. בחייה בחרה . נתיב צנוע, היא ידעה להגיב על הטוב והרע, לא חסכה עמל כדי לתת ביטוי להתרשמויותיה על מאורע זה או אחר, מעל גבי עלון המשק.

מרים הגיעה ארצה מרוסיה, היתה חברת החלוץ, ועבדה באחד ממשקי ההכשרה שלו, היתה חברת תנועת נוער ציונית-סוציאליסטית (פ.ס.). להיות חבר בתנועה הציונית, בתנאים בלתי-ליגליים, לא היתה דרך סוגה בשושנים. למרים, בראשית צעדיה בארץ היתה גישה בריאה ומציאותית לחיים. רצון, ויוזמה היו הקווים הבולטים באופיה. היא נהגה בחיים בכמתת יקרת-ערך שאין לבזבזה. ביבדה והעריכה את עבודתו של הזולת, ויחסיה עם הכריות היו ידידותיים ביותר. העניקה אהבה למשפחתה, זלידידה הרבים. ביתה היה מוכן תמיד לקבלת אורחים.

רבות עשתה בקליטת עולים מברית-המועצות. מעולם לא עייפה לצאת איתם להראות את הקיבוץ, ולטייל איתם בשביליו, לספר, ולספר על הקיבוץ והארץ.

בגילה היא, התנדבה מרים לעבודה במחנות-צה"ל ובהתלהבות התנדבותה למחנות סחפה, ודירבנה להתגייסות חברות רבות אחרות. מרים היתה מאמינה במה שעשתה, ועשתה במה שהאמינה. היא ידעה להסתגל, להעריך ולהוקיר אנשים, אשר בנסיבות-החיים היו קרובים לה. היא אהבה חברה, והחברה אהבה אותה. גם בתקופת יגונה הרב בנפול עליה בנה דני ז"ל, בהגנת הארץ, והאסון הכבד עם מות הנכד, עלתה מרים על עצמה, לא כרבים אחרים. הכאב הצורב לא היקשה אותה. טוב-ליבה לא נפגם כי אם העמיק.

מרים המנוחה היתה אצילת-נפש ובעלת מידות טובות.

חלפה שנה - מרים איננה...

נזכור אותה תמיד, כך כפי שחיה את חייה: כזאת נזכרנה וכך תשאר חרותה בליבנו.